

Igazság - Ugy

Varsó és Budapest

16
21 JAN 1948
138

A két európai főváros ezekben a napokban ünnepelte felszabadulásának harmadik évfordulóját. Ez az évforduló azonban több, mint két népnek az ünnepe, amelyek ma már, a Szovjet Hadsereg felszabadító előrenyomulása után három évvel, diadalmasan haladnak előre a népi demokrácia útján, a hétkés építő munka útján. A két város, amely az összes európai országok fővárosai között a legszörnyűbb rombolásokat szenvedte el a fasiszta megszállóktól, európai jelképpé és tanítássá emelkedik a visszaemlékezésnek ezekben a napjaiban.

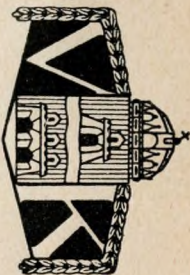
Varsó, a lengyelek másfélmillió fővárosa, amely a Visztula partjára épült, három évvel ezelőtt, 1945 január 17-én szabadult fel a náci megszállás alól. Amikor a Szovjet Hadsereg bevonult az egykor virágzó gyönyörű lengyel fővárosba, a pusztulás legsiralmasabb képe tárult a szovjet katonák elé. A városból, amelyet a németek minden komoly ellenállás nélkül adtak fel, csak rom és üszök maradt. Az épületek 80 százaléka tönkre volt téve, a városnak mindössze mintegy 150 ezer lakosa maradt meg. Varsót az 1944-es felkelés leverése során teuton barbársággal és kegyetlenséggel rombolták szét a németek. Ugyanakkor hurcolták el a lakosság nagyrészét légerekbe és tízezerszámra gyilkolták le az embereket. A német fasiszmus bűnlajstroma egy virágzó európai főváros tönkroombólásával bővült 1944 nyarán.

Budapest sorsa, amelyet a fasiszta csapatok gonosz elszántással tartották még akkor is, amikor a diadalmasan előrenyomuló Szovjet Hadsereg már teljesen bekerítette a várost, szintén tragikus volt. A szovjet erők küldötségét, amely megadásra szólította fel a várost megszállva tartó ellenséget a város meg-

kímélése céljából, a fasiszták -- sárba tiporva minden katonai szabályt és emberi erkölcsöt -- legyilkolták. A város ostroma megkezdődött. Ez az ostrom heteken keresztül tartott a Vörös Hadsereg házról-házra, pincéről-pincére, szinte a föld alól foglalta el Budapestet, holott sok ezer rettentő tüzi szovjet ágyunak a csöve irányult ezekben a hetekben a körülzárt Budapest épületeire. Ha a híres szovjet tüzérség minden oldalról tűz alá vette volna Budapestet, a dunaparti főváros, Európa egyik legszebb fővárosa, napok alatti teljes egészében romokban hevert volna. A harc ezzel ugyan megrovidult volna, de Magyarország testén egy soha be nem gyógyuló véres seb keletkezett volna a Duna két oldalán. A Szovjet Hadsereg azonban vállalta a nagyobb emberáldozatot, a lassabb utat, a pincéről-pincére, házról-házra való közelharcot, csupán azért, hogy megmentse a teljes pusztulástól a magyar fővárost. A Budapestnek irányított szovjet ágyuk nagyrésze hallgatott az ostrom alatt, s a vörös katonák halált megvető bátorsággal, fegyverrel a kezükben napról-napra, éjszaktáról-éjszakára, utcáról-utóra kuszva, vették be a várost.

Varsó és Budapest. A náciizmus két nagy áldozata, a Szovjet Hadsereg hősiességének és mély emberségének példaképei így emelkednek európai jelképpé és tanítássá. Az a szellem, amelyet a Vörös Hadsereg három évvel ezelőtt a két város felszabadítása során felmutatott, ma maradt követők nélkül. Varsó és Budapest három év alatt lerázta magáról a megszállás s a pusztítás véres nyomait. A két fővárost ma az a felszabadító, mélyen emberi szellem és áldozatkészség építi újjá a népi demokrácián belül, amelyre a Szovjetunió tanította meg a népet.

(m. c.)

Közp. nyomat. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

8.439

"1945/1949"

Szerző: <i>(m. c.)</i>		Hely:	
Cím: <i>Varsó és Budapest</i>		Hely:	
Forrás: <i>Igazság.</i>		Személy:	
<i>Ugy 1949.</i>		Helyszám:	
(Hely)	<i>Jan 21</i>	(Köt. v. füz.)	(Oldal)
Szekesfővárosi házirnyomda 1926 - 8991			